

- [Család](#)
- [Emlékek](#)
- [Helyszínek](#)
- [Osztálytársak](#)
- [Fotógaléria](#)
- [Dokumentumok](#)

WEISZ MAGDA (1934. márc. 25. Óbuda –)

1946. óta Izraelen él. Egy kibucban (Revivim) lakik **Lea Bregman** néven.

Évfolyam: [1940-től 44-ig](#) járt a Zichy utcai elemibe. (Zichy utcai osztálytársait lásd [Osztályképek 118., 119.](#)

,)

TESTVÉRE: Weisz Rózi (1925. Óbuda –) 1945 óta Kanadában él.

APJA: Weisz Jakab, Szatmárnémetiben, Romániában született. Férfi szabó volt a Lajos utcában. A holokauszt áldozataként Auschwitzban halt meg.

ANYJA: Weisz Gizella, lánykori nevén Reisz Gizella, Óbudán született. Magda tudomása szerint Bergen Belsenben halt meg.

A család a Lajos utca 113. szám alatt lakott Óbudán. 1944-ben a Timár utca 2-be kerültek csillagos házba.

{yootooltip title=[]} {/yootooltip}**Deportálás**, {yootooltip title=[**aliázás**] width=[300]} **Alija:**
„fölmenetel, fölemelkedés.

Az Erec Jiszraelbe, majd Izrael Államba történő bevándorlást jelenti.{/yootooltip}

, kínzó emlékek, újjászületés

A Lajos utca 113. szám alatt laktunk. A nővéremet a Timár utca 2-ből, a csillagos házból az [óbudai téglagyárba](#)

vitték. Anyukát és engem a Margit-hídon át vittek a gettóba. Anyukám úgy tudom, hogy Bergen Belsenben halt meg. Apukám a Csáki utcai iskolába került más férfiakkal együtt. Engem a Zoltán utca 6. alatti vöröskeresztes házba vitt. Ordítottam, hogy ne hagyjon ott. Nagy ágyak voltak. Emlékszem: állok az ágyon, várom, hogy jöjjön vissza. Szomorú voltam. Sokat sírtam....Édesapa visszament az iskolába. Auschwitzban halt meg. Mi a nővéremmel életben maradtunk. Hazamentünk Óbudára. A lakást teljesen kifosztva találtuk, csak a négy fal maradt meg. Nem akartam ott maradni. A szomszédok adtak össze asztalt, széket, valami fekhelyet. Aztán bekerültem egy cionista otthonba, ahonnan kivittek Izraelbe. Rajta voltam a hírhedt Exodus hajón, amit visszatoloncoltak Izrael partjairól. Hamburgban vártam arra, hogy újra kikerüljek Izraelbe. A nővérem megismerkedett egy fiúval, akivel elment Kanadába. Tíz éves koromban teljesen egyedül kikerültem egy teljesen idegen országba. Ott a sivatagban megalapoztam az életemet. Most egy virágzó kibucban élek, jó házasságban, három gyerekem,

kilenc unokám van.

Magyarországról sokáig semmit nem akartam hallani, tudni. A 90-es évek végén aztán szerveztek egy társasutazást, amely Magyarországot, Szlovákiát és Csehországot érintette. Erre beneveztem a férjemmel, de nagyon féltem attól, hogy Magyarországra kell jönnöm. Több, mint 45 évig nem volt kapcsolatom Magyarországgal. El is telt három nap Magyarországon, mire új gépkocsivezetőt kaptunk, aki nem tudott más nyelven, csak magyarul. A csoportban pedig csak én tudtam magyarul, de nem akartam beszélni. A gépkocsivezető, Hartmann Gyula, egy 40 körüli, nem zsidó fiatalember, valahogy szóra bírta. Én azonban annyira az emlékek hatása alatt voltam, hogy amikor a csoport, már elhagyva Magyarországot Theresienstadtban bement a múzeumba, kint maradtam, nem voltam hajlandó bemenni. De valahogy olyan bensőséges kapcsolat alakult ki ezzel a sofőrrel, hogy lassan úgy éreztem, másodszor születtem meg, mert fölszakadtak a sebek, már tudtam mindenről beszélni. Ez az ember olyan jó pszichológiai érzékel tudta fölszabadítani bennem a sok rosszat, hogy el sem lehet mondani. Azóta is tart a barátság, már hatszor jártam Magyarországon, elhoztam a gyerekeimet. Ez a fiatalember vitt minket busszal Auschwitzba is. Hartmannék családtagként fogadtak be minket. Egyszer, amikor Magyarországon jártunk, épp karácsony volt, és meghívtak bennünket magukhoz Füzesabonyba. Egy disznóölésen, egy karácsonyi ünnepségen is részt vettünk. Nagyon boldog vagyok, hogy megszabadultam a rettenetes nyomástól. Sikerült kiváltanom a születési bizonyítványomat, amelyen rajta van anyukának és az apukának a neve, mert se egy fénykép, se egy emlék, semmi nem maradt a szüleimről.



Az eltűnt idő nyomában. Kődobálás 44-ben Óbudán, félelem

Emlékszem, hogy a barátnőmmel milyen útvonalon mentünk az iskolába. Hazafelé mindig féltünk, és igyekeztünk haza. Vasárnap is jártunk iskolába. A Perc utca, Mókus utca, Lajos utca sarkán mindig megdobáltak minket a sihederek. (Lásd a fényképet a Mókus utca, Perc utca sarkáról.) Nem tudom, hogy hordtunk-e már akkor csillagot, de a Zichy utcai zsidó iskolából jöttünk. Igyekeztünk többen együtt lenni, hogy védettek legyünk.

A férjemet, az öt unokámat is elhoztam Izraelből, hogy megnézzük, mi maradt meg Óbudából. A házunk, a Lajos utca 113. már nincs meg. De emlékszem, hogy hol volt a patika, a [Kisfaludy](#)

Színház.

hogy a barátnőmmel néztük a színlapokat.



Arra is emlékszem, hogy gesztenyepürét ettem a Bródy Kávéházban.

A család a **Lajos utca 113.** szám alatt lakott Óbudán. 1944-ben a **Timár utca 2**
-be kerültek csillagos házba.

Lakhely:

Lajos utca 113.

Timár utca 2. – csillagos ház

Üzletek/Intézmények:

Csáki utca - iskola

Zoltán utca 6. – vöröskeresztes ház



1941-42, II. o. Weisz Magda osztálya (1940-44)

Létszám: 13

Felső sor balról:

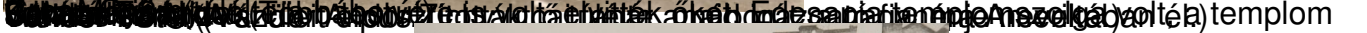
Vándor Péter, Sattler Klári, xx, Gyenes Jolán, Weisz Béla, Weisz Magda, Schulteisz Alíz, Gross György

Alsó sor balról:

Gáspár Tamás, xx, ?Sanyi, Katz Marika, Weiner Tomi, Polatsek Sándor, Lukács Tomi

Lásd az I. osztály végén készült képet is (118)

A Zichy utcai osztálytársak, akiket Magda föl tud idézni:





28. Mokos u. a 2. számú ház Óbuda 20. évszázad eleve. 1978. Bródy kávéház, Korona Bródy kávéház, Sáro

KISFALUDY SZÍNHÁZ

Igazgató: Erdélyi Mihály Telefon: 163-039 Óbuda, Lajos-utca 1

1940. évi április hó 12-én, pénteken este pontosan 1/9 órak

TIMÁR BÉLA

50 éves színészi jubileuma.

Konferál: Balassa János és Acsay Rezső Az alkalmi prólogust írta és az ünnepélyt rendezte: BRÓDY GYUL

3 és 1/2 órás szenzációs kabaré műsor

Fellépnek:

Sólyom Janka

Timár Béla

Szilágyi Marcsa

SZUCS LASZLO a m. kir. Operaház v. tagja	ROMPOTNY GYULA a Városi Színház tagja	SAROSSY ANDOR a m. kir. Operaház v. tagja
BOROSS GÉZA a közkezdvelt komikus	FEKETE PÁL a m. kir. Operaház tagja	TURÁNI ENDRE a Városi Színház tagja
? BORSZÉKY ? a világhírű nőimlítő	FODOR ARTUR a Városi Színház tagja	id. TORONYI GYULA a m. kir. Operaház tagja
CSELÉNYI JÓZSEF a Nemzeti Színház v. tagja	RÉVÉSZ VILMA Óbuda kedvence	KÖMIVES SÁNDOR a Vigaszínház tagja
VIDOS JENŐ és	BAZSAY LAJOS a Nemzeti Színház tagja	A. TIMÁR ARANKA a Belvárosi Színház tagja
V. MIKLÓSSY ANNY színművész – a kitémő humoristák	SZABÓ ERNŐ az Erdélyi színház tagja	3 „NOVOTNY“ harmonika-művészek
CSILLAG JÁNOS az Erdélyi színház tagja	ACSAJ REZSŐ a Belvárosi Színház tagja	

Timár Bélát felköszönti Erdélyi Mihály hírneves szövegíró és zeneszer

zínre kerülnek: Vigjátékok, bohós
előadások és a „Fekete” II. felvonása Részletes műsor
a helyszínen. A zeneszámokat BORS-LÁN
(a „Bródy” kávéház zenekara) kís

203. A Kisfaludy Színház plakátja. 1940,,